

4. Z lá-sky k nám jsi, Je-zu Kri - ste, ze - mřel za nás na kří - ži,
 teď svým tě - lem sr - dce či - sté tě - šíš, sí - liš v ob - tí - ži.
 Jsme té lá - sky má - lo ho - dní, pro své hří - chy ne - svo-bo - dní;
 přes - to zveš nás na ho - sti - nu, O - tče ma - rno - trat - ných sy - nů.

Závěr

5. Zůstaň, Pane, s námi stále,
 dokud v světě trváme,
 ať zde ke tvé cti a chvále
 žijeme i skonáme!
 Až pak budem umíratí,
 milost svou rač duši dáti;
 pro svůj kříž a drahé rány
 otevři nám nebes brány.

314 M_{1 2 3}

T: sekvence Stabat mater, složil snad Jacopone da Todi (+1306)
 ND: Fr. Musil 1905 (~1992)

1. Stá - la Ma - tka od - hod - la - ně v sl - zách ve - dle kří - že Pá - ně,

na kte - rém Syn je - - jí pňel. Je - jí du - ši v hoř - kém lká - ní

sklí - če - nou, bez smi - lo - vá - ní do hlu - bin meč o - te - vřel.

2. Ó jak smutná, zkormoucená
byla ona svatá žena,
Matka Požehnaného!
Jak se chvěla, jak trpěla
zbožná Matka, když viděla
muka Syna milého!

3. Kdo z nás by se za pláč styděl,
kdyby Matku Páně viděl
v těžkém hoři nevinném!
Kdo by zůstal bez bolesti,
svatou Matku vida nésti
muka kříže se Synem!

4. Pro nepravost hříšných bratří
trpí Ježíš. Na něj patří,
jak ho člověk bičoval;
na drahého hledí Syna,
jak opuštěn, v mukách hyna,
ducha Otcí odevzdal.

5. Nuže, Matko, lásky zdroji,
dej, ať bol mě s tebou spojí,
ať jej s tebou prožívám;
dej, ať láskou vzplanout mohu
k trpícímu Kristu Bohu,
ať se jemu podobám!

6. Svatá Matko, vroucně prosím,
dej, ať v hloubi srdce nosím
živé stopy svatých ran,
na bolestech Syna tvého,
pro mé hříchy zmučeného,
ať i mně je podíl dán!

7. Dej, ať ráda duše strádá,
s Kristem snášet muka žádá,
denně, pokud budu žít;
vedle kříže s tebou státi,
spolu s tebou věrně lkáti,
Syna tvého usmířiti!

8. Panno panen, jasná Paní,
dej mi vé svém slitování
druhem tvého žalu být;
v každé době blízky tobě,
ať smrt Páně nesu v sobě,
z jeho ran ať umím žít.

9. Ať mě každý bol s ním sblíží,
ať mám lásku k jeho kříži,
svatou krví opojen!
Abych nebyl vydán ohni,
přimluvami Pána pohni,
chraň mě, Panno, v soudný den!

10. Až se budu odtud bráti,
Kriste, rač mi s Matkou dáti
v nebi palmu vítězství;
a když toto tělo skoná,
dej, ať duše bezúhonná
v rajske slávě tvé se skví!

T: podle postní liturgie
N~: Blahoslav 1852
D: L. Holain 1883 (~1939)

M₁ 315

Sva - tý Bo - že, sva - tý si - lný, sva - tý Ne - smr - tel - ný,

jenž jsi tr - pěl pro nás hří - šné, smi - luj se nad ná - mi!